

TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»
«Bevare – Belyse – Inspirere»

**KOMMUNIKASJONSBÆRER
FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 THOMAS WILDEY**

**Julenummer
NR. 3 – 2020**

Liste over embedsmenn i perioden 2019-2021:

Storrepresentant

Thomas Haug

Eks Overmestere:

Arnfin Evjen, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Erling Nordsjø, Bjørn-Eirik Kirkeberg, Roar Mathiesen, Jørn Mood, Thomas Haug, Arvid Einebakken og Simen Levinsky.

Valgte embedsmenn 2017-2019:

Overmester	Inge Halfdan Frid
Undermester	Lars Bertil Johansen
Sekretær	Benny Simensen Rasmussen
Skattmester	John T. Svendsen
Ceremonimester	Arne Olsen

Utnevnte embedsmenn 2017-2019:

Kapellan	Henrik Norland
Inspektør	Svein Erling Heggelund
Indre Vakt	Lars Ergo
Ytre Vakt	Paal Christian Flatabø
Arkivar	Thomas Teichman
Musikkansvarlig	Wilhelm Sissener Frid
OM Høyre assistent	Eskel Backe
OM Venstre assistent	Jan Fredrik Kvern
UM Høyre assistent	Petter Sissener
UM Venstre assistent	Carl Henrik Bache
CM Høyre assistent	Erling Berg
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nytt redaksjonen

Ønsker alle brødrene og deres familier
en gledelig jul og godt nytt år!

Julenummer – NR.3 – 2020

Innholdsfortegnelse

Leder TW-Nytt.....	4
Overmesters spalte	5
Undermesters spalte	6
Sekretærs hjørne.....	7
Tanker i Coronaens tid	8
Logens utadrettede arbeid i 1950	10
Logelokalene i Stortingsgaten 28	11
Vårt etiske hjørne	15
Julepynt	15
Kunsterhjørnet.....	19
Julemat verden rundt	21
Mortens Gås	22
Koriandersild.....	26
Rakørret på en ny måte.....	27
Vårt Humorhjørne.....	28
Runde fødselsdager.....	30
Møteprogram 2021	31

I redaksjonen

Redaktør:

Thomas Teichmann

Redaksjonsmedarbeidere:

Arnfin Evjen

Arvid Soelberg

Calle - Carl Henrik Bache

Johannes Larssen

Layout:

Benny Rasmussen

E-Post adresse:

post@calle.no

Redaksjonen avsluttet
den 02.12.2020

OBS!

Inserterer står for innsenders egne meninger uten at redaksjonen tar stilling til innholdet

Leder TW-Nytt

Gode brødre i Loge 22
Thomas Wildey

Redaktøren ønsker å melde seg herved med en juleutgave av vår kommunikasjons blad. Et livstegn i disse korona- karantene tider.

Jeg håper inderlig at alle er friske og raske i hvert fall når det gjelder coronaviruset.

Jeg regner med at etter hvert og enhver vil en viss abstinens og utålmodighet til å kunne møtes igjen, preger våre sin. Selvsagt forstå vi alle at det er ingen vei utenom å være hjemme i all den tid vi er i faresonen for coronaviruset

Men ... Det er liksom ikke helt det samme om ikke å måtte ta på seg logedressen på tirsdager og treffe de gode brødrene den kvelden.

Er det flere brødre som har det som meg??

Jeg har følt at hele året 2020 er et år med de tapte muligheter. Vi har ventet og venter på at tidene blir normale igjen.

Men la oss feire jul på den måten vi har muligheten til. Kanskje i en liten krets i den neste familien eller med noen få gode venner. I lås dere inne, ta en telefon til noen gode brødre som kanskje har det vont, er syke og /eller trenger en oppmuntring i hverdagen. Eller rett og slett ta kontakt fordi man selv føler seg ensom og ønsker/ trenger kontakt.

Men uansett ta selv initiativ. Det hjelper på humøret..

Redaksjonen ønsker dere alle sammen en riktig god jul og et nytt og bedre år med koselige møter.

I V. K.OG S Redaktøren Thomas T.

Overmesters spalte

Gode Brødre.

Vi har dessverre fortsatt en situasjon som gjør hverdagen vanskelig for mange. Dette er dessverre noe som går mest utover de som allerede er ensomme og har lite besøk. Kanskje skal vi ta den ene telefonen til en vi vet trenger det 😊. Det kan bli et hyggelig lyspunkt den dagen. Noen av oss er veldig flinke andre har et snev av telefon skrekk. Men jeg oppfordre til det lille ekstra selv om jeg selv ikke er blant de flinkeste.

At Stortingsgaten 28 nå er stengt helt ned er veldig spesielt. Etter en allerede spesiell vår uten at vi fikk avholdt noen møter. Kommer det en ny kraftig bølge med dette Coronaviruset (COVID19) som gjør at møte tørken blir total ut 2020. Hva 2021 byr på er det ingen som vet så langt. Men vi har meldt inn ny møteplan og håper i det lengste at samfunnet kan gjenåpnes og våre etterlengtede møter igjen kan ta plass i Logesalen.

I skrivende stund er jeg forsiktig optimist med tanke på kommende vår. Vi har nå til vår termin ikke planlagt noen fellesmøter pga. at det nok en stund fremover vil være begrensninger på antallet i salene.

Når det gjelder utbyggingen så er den godkjent i bystyret, men jeg har ikke fått noe informasjon etter naboklagen som måtte behandles.

Men brødre.

Vi får holde ut og følge alle de smittevern rådene som kommer og respektere de begrensninger som er satt. Så vi på nyåret kan treffes igjen både i salen og med muntre historier rundt bordene. Dette er noe jeg som OM virkelig ser frem til.

Men før den tid håper jeg alle kan få seg en hyggelig Juleferie med nærmeste familie eller utvalgte venner. Det blir nok også en annerledes Jul på mange måter, men vi får gjøre det beste ut av det. For egen del blir det fjellet med de aller nærmeste.

Så jeg vil derfor ønske alle Brødre med familier en riktig god Jul og et optimistisk godt nytt år. Jeg vil også minne om vår faste Julehistorie «Piken med svovelstikkene» det setter på en måte utfordringene vi har nå om dagen litt i perspektiv.

Med Broderlig hilsen i V.K og S.

Inge Frid

Overmester

Undermesters spalte

For et år siden skrev jeg et innlegg med å drodle litt rundt hva vi er og hvor vi er på vei som loge.

Budskapet mitt var den gang om at samfunnet endrer seg drastisk og meget hurtig, samtidig som jeg hadde en bønn til dere alle om å møte oftere.

Hvor forgjeves har ikke den bønnen vært siden 12 mars

I fjor på denne tiden kunne vi glede oss over å gå inn i Julen og feire med familie og venner og lade batteriene for vår-semesteret. Julen i år blir litt annerledes da det oppfordres til å være så få som mulig, hvilket byr på utfordringer for mange som er vant til å samles rundt et stort julebord.

Ønsket fra bror Overmester og undertegnede til å arrangere møter har vært stort. Men - selv om møter følger de retningslinjer som er lagt av myndigheter og Storloge, har vi funnet det vanskelig å legge til rette for dette. Vi må ta hensyn til at en stor del av våre brødre befinner seg i en utsatt gruppe av befolkningen.

Vi har alle en bønn om at vi på nyåret kan starte opp igjen med forsiktige møter dersom tiltakene fra myndighetene skulle åpne for dette. I fjor hadde jeg et hjertesukk over at vi til tider har vært helt nede i 15 brødre som møter. Jeg skulle gitt mye nå for å få til et møte med 15 brødre!

La oss håpe at menneskene i samfunnet begynner å se på andre verdier enn de som har rådet hittil. Fortsatt er Tidsklemma, Jobbpress, mer likestilte foreldreroller, digital støy osv. til stede som «tidstyver». Allikevel tror jeg vi har en god mulighet til å fenge flere med de verdier som Odd Fellow står for, der «vi» vinner over «jeg», der toleranse og omsorg er bærende elementer som også får en større oppmerksomhet i samfunnet igjen.

Jeg oppfordret også i fjor til at et skippertak på nyåret, sette deg inn i når vi har de viktigste møtene (Venneaften, Gradpasseringer, Veteranjuvel, Foredrag osv) og kom, vi vil alle sette pris på godt fremmøte og mer liv på møtene. La oss planlegge vårmøtene som om det var en normalsituasjon. Logen og brødre kan stille opp, det finnes ordninger der man får dekket drosjeregning dersom man er engstelig for å ta kollektiv transport.

Så får vi ta det som det kommer etter hvert.

En siste ting som vil bli savnet i år er Julemøtet med opplesing av Snekker Andersen og Julenissen (med brei Hedmark-dialekt fremført av Bror Geir Bråthen fra St. Hallvard).

Et lite tips; gå inn på www.nrk.no og søk på Snekker Andersen, så får du historien opplest med vakre tegninger til. Hvis ikke det setter deg i julestemning så vet ikke jeg!

Jeg ønsker dere alle en riktig God Jul og Godt Nytt År!
Med broderlig hilsen i V, K og S
Lars Bertil Johansen
Undermester

Sekretærs hjørne

Gode Brødre!

I skrivende stund er det 22 dager til roen senker seg, og man tradisjonen tro samles i familien. Året 2020 har i sannhet vært et spesielt år. Hvem hadde regnet med da vi satt for et år siden, at de neste mange månedene skulle preges av ord som «sosial distansering» «påbud om munnbind» «kohorter» «smittetall» osv. osv.?

Selv har jeg merket på egen kropp hva det vil si å føle seg ensom. Min familie bor som de fleste av dere vet i Danmark, og dette har ikke vært året som har gitt mulighet for å reise som vanlig. I tillegg har kontroret vært stengt i lange perioder, og det har gitt mye

hjemmetid som da må fylles på nye måter.

Jeg har selv tatt noen telefoner til brødre og fått meg en prat, i tillegg er det flere brødre som har ringt, og det er noe jeg klart vil anbefale alle å gjøre. Sitter man litt alene så er det en utrolig god følelse å få en telefon fra en som bryr seg. Det er viktigere enn noen gang at vi holder liv i det sosiale, selv med en enkelt telefon – nå i juletiden er det kanskje noen som føler seg glemt på grunn av de ikke får de besøkene de normalt kan få.

MEN!

I takt med at vi tenner et lys i adventstiden, anes det lys i det fjerne – det testes i disse dager vaksiner og kanskje vi mot høsten 2021 vil oppleve en mer normal hverdag igjen – så normal som den vil kunne bli i etterkant av en global pandemi. Jeg håper vi får i gang møteaktiviteten igjen og kan samles over den gode samtalen og litt god mat og godt i glasset 😊

Jeg ønsker med dette, dere alle en gledelig jul og et godt nytt år!

Med vennlig hilsen i V, K og S

Benny Rasmussen - Sekretær

Tanker i Coronaens tid

Kjære Brødre.

«Det er dårlige tider, Bror. Det er dårlige tider» Uttalelsen stammer fra to ikke helt ukjente tanntroll i vår barndom, og er ganske beskrivende for tiden vi lever i akkurat nå. Coronapandemien har gjort Oslo knallrødt på smittevernskalaen og ført til store endringer i livet for de fleste av oss.

I skrivende stund har våre helse- og politiske myndigheter besluttet en betydelig nedstengning av samfunnet vårt. Vi må unngå fysisk sosial kontakt og holde oss mest mulig hjemme. Men, det er heldigvis fremdeles anbefalt å komme seg litt ut i frisk luft og gå en tur.

Vår Stor Sire har i henhold til rådene besluttet at møtevirksomheten i vår Orden opphører inntil videre.

Konsekvensene av disse tiltakene kan være belastende for mange. Det å mangle sosial kontakt kan lett gi en betydelig følelse av ensomhet og merbelastning i hverdagen. Og, isolasjon kan igjen gi grobunn for en økende og uheldig passivitet.

For min egen del er savnet etter Brødrene stort og merkbart. Jeg savner de gode møtene våre, samværet, aktivitetene og samtalene. Det å ha noe meningsfylt å gå til, og glede seg over. Dette gjelder nok for de fleste av dere, vil jeg tro.

Men, kjære Brødre. Vi har heldigvis andre muligheter til å ha kontakt med hverandre. Jeg har mange ganger i tidligere innlegg skrevet om viktigheten av at vi tar en telefon til Brødre som vi ikke har sett på en stund. Nå er det enda viktigere enn før å ta den telefonen.

Jeg er helt sikker på at enhver Bror vil glede seg stort over å få en telefonprat med deg. Eller kanskje en epost eller en SMS som gjør dagen hyggeligere.

Det er flere grunner til at jeg er opptatt av at vi beholder kontakten med hverandre. En ting er konsekvensene av Coronapandemien som vi sliter med akkurat nå. Den kommer vi sikkert før eller senere igjennom, og forhåpentligvis med helsa i behold for oss alle sammen. Vi får sette vår lit til sosial avstand og vaksinene som er på vei.

En annen grunn er at vi på sikt skal rehabilitere stamhuset vårt i Stortingsgaten 28. Vi vet foreløpig lite om hvordan dette skal gjøres, hvor vi skal være i byggeperioden og hvordan møtene kan avholdes. Om denne prosessen eksempelvis skulle gi praktiske problemer med oppmøte for noen av Brødrene så er det enda viktigere at vi fungerer som en sammensveiset Loge hvor Brødrene har god kontakt med hverandre. For vi har ikke råd til å miste noen medlemmer. Vi skal gå samlet inn i en ny og kanskje utfordrende framtid. Da er det viktig at vi tar vare på hverandre. Dette klarer vi sammen.

Apropos medlemmer. Vi kan glede oss over at vi har et nytt medlem klar for innvielse i vår Loge. Vi trenger flere. Som Fung. Eks OM vil jeg oppfordre deg til å se deg om etter mulige nye kandidater. Ta gjerne kontakt med meg om du kjenner noen som vil ha glede av medlemskap hos oss.

Det er en god stund til ennå, men det går mot Jul. Jeg håper at Brødrene og deres kjære kan få en hyggelig feiring på tross av restriksjoner og skumle virus. Vi satser på at 2021 blir et bedre år for oss alle. Og at vi snart kan møtes igjen for å styrke vennskapet mellom Brødrene i Logen vår. Jeg gleder meg til å se dere igjen.

Husk nå på den telefonen da, Brødre!

Jeg benytter samtidig anledningen til å ønske Brødrene og deres familie en riktig God Jul og et Godt, Nytt År.

Har du spørsmål eller tips om mulige nye medlemmer så kan jeg kontaktes når som helst. Ring meg på mobil 41 31 48 66 hvis det haster.

Men bruk helst E-post.

of22eksom@oddfellow.no

simen.levinsky@vikenfiber.no

Med Broderlig hilsen i V. K og S.
Simen Levinsky
Fung. Eks OM

Logens utadrettede arbeid i 1950

I vår loges 5 årsberetning er det et avsnitt som omhandler det sosiale arbeid som ble utført rett etter krigen. Beretningen er så gripende at jeg ønsker å gi brødrene et referat fra dette arbeidet.

Bror Axel Middelthon var aktivt med i Norsk Samband av Politiske fanger, og årsaken denne aktivitet var at han hadde sittet i tysk fangenskap under deler av krigen. I oktober 1948 kom han med en oppfordring til logen, ja faktisk hele Ordenen, om å være med og hjelpe noen av krigens ulykkelige, nemlig tsjekkiske kvinner og barn.

Logen var straks rede og br. Middelthon reiste, sammen med tidligere tysklandsfanger, til flyktningeleirer i Tyskland for å se hva som kunne gjøres. Det ble i all hast samlet inn klær og mat, og en ganske stor forsendelse kom av gårde.

Den 3. november 1948 kom så første sending flyktninger, noen og femti kvinner og barn, som ved ankomsten ble mottatt i våre logelokaler som første sted på norsk jord. Bordene sto ferdig dekket med mat og drikke og hele logen var til stede for å hilse på.

Meningen var at flyktningene bare skulle mottas av brødrene med mat og losji, før de dro videre til foreløpig opphold i Gausdal. Men da brødrene så hvilken forfatning disse stakkars menneskene var i, forsto de at her måtte det gjøres mye mer. Først måtte det skaffes klær for den første tiden, de hadde nemlig ingen ting med seg da de kom, ikke skikkelig skotøy og ingen varme klær.

Etter konferanse med Storlogen, satte Thomas Wildey i gang en større innsamling og sendte anmodning til samtlige manns- og kvinneloger om hjelp. Og hjelpen kom. Før flyktningene hadde vært mange dager i Gausdal kunne logen sende opp til dem nye beksømstøvler til alle, varmt undertøy, strømper, kjoletøy, ulltepper, lommepenger for den første tiden, samt to symaskiner og blåtøy og flanell så kvinnene selv kunne sy. Til jul ble det sendt gaver til barna.

Bidragene strømmet inn fra både Odd Fellow loger og Rebekkaloger, fra firmaer og private, innenfor som utenfor Ordenen. Som et lite eksempel kan nevnes at en trikotasjefabrikk fikk høre om dette arbeidet og ga straks dobbelt sett undertøy til samtlige av de flyktningene logen hadde tatt seg av.

Senere ble flyktningene i Gausdal fordelt utover landet. Flere kom og våre myndigheter sendte en kommisjon til Tyskland for å hjelpe flere til Norge. Logen så det som sin oppgave å hjelpe alle kvinner og barn ved ankomsten hit – med klær og annen hjelp de måtte trenge. Mennene kom senere oppover, og familiene ble fordelt utover landet, hvor arbeid kunne skaffes som passet best for de forskjellige, og hvor de kunne få hus. Disse måtte også hjelpes med utstyr til huset.

Thomas Wildeys hjelp ble fordelt på ca. 200 kvinner og barn. Noen har senere reist fra Norge igjen, da mennene delvis har fått arbeid i andre land, særlig USA og Canada. Men de fleste bor her fremdeles og undersøkelser har vist at de trives bra. De er dyktige arbeidere og har på enkelte felter vært til god hjelp for Norge.

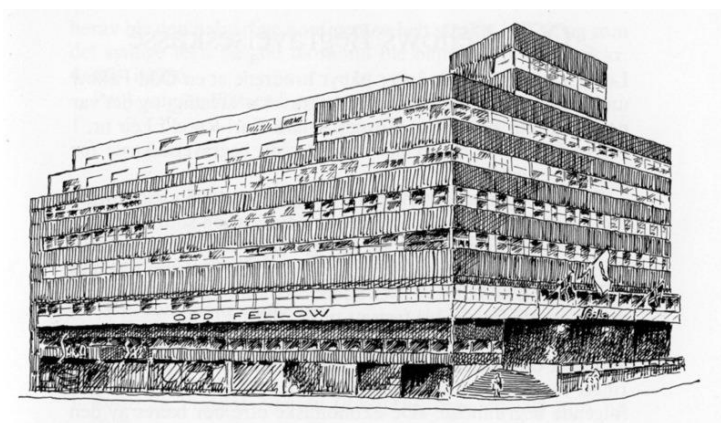
I årene 1948 til 1950 kostet hjelpen i alt i penger kr. 10.603, -, men bidragene i varer var langt større. Bare av blåttøy og flanell gikk det med ca. 800 meter stoff.

Høsten 1951 fikk logen anmodning om hjelp til en fanges familie. Familien besto av hustru og 4 barn, det eldste var 4 år. De bodde i et værelse på 6 kvadratmeter, uten ovn, og de var i en elendig forfatning. De eide praktisk talt ingenting av klær og utstyr. Til jul ble familien oppkledd, og ved samarbeid med Oslo kommune ble det skaffet dem annen bolig, foreløpig i en brakke. Inventar ble anskaffet, fra gulvteppe, gardiner, sengeklær, kjøkkenutstyr og klær til lysekroner, kokeplate, strykejern og symaskin. Moren fikk etter hvert morspensjon og det gikk bra med familien som logen ønsket å holde øye med fremover en tid.

Jeg håper brødrene har hatt glede av å lese denne artikkelen, spesielt når man ser på den personlige innsats den enkelte logebror la i hjelpen. Her var det det ikke pengebidrag som var det vesentlige i logens sosiale aktivitet.

AE

Logelokalene i Stortingsgaten 28

I forbindelse med den senere tids avis-skriving om utbygging av Stortingsgaten 28, hvor bl. annet leiekontrakten med en av leietagerne, Saga Kino, har blitt mye omtalt, kan det trolig være av interesse å få en liten repetisjon av hvordan Stortingsgaten 28 kom på Odd Fellow logene i Oslos hender.

Nedenfor har jeg sakset fra en artikkel, som har stått i Loge Fridtjof Nansens medlems blad.

Som vi alle vet ble Odd Fellow Ordenen først etablert i Stavanger 26. april i 1898. I Oslo tok det tid før Ordenen fikk bygget sitt eget hus, det vil si et hus bygd med det for øye at det skulle drives Ordensvirksomhet.

Etter overflyttingen fra Stavanger i 1908 holdt Loge Norvegia til i «Teknikken», byens eldste rådhus ved byens eldste torv. Bygningen var eiet av frimurerne og dannet en verdig ramme for logens arbeide, men var ikke som sådan tilfredsstillende.

” Teknikken” – byens eldste rådhus.

I 1910 ble Kristian Augusts gate 6 kjøpt gjennom A/S Kristian Augusts gate 6 (KA6), et selskap der samtlige aksjonærer var Ordens brødre. Den 23.mars 1912 ble lokalene tatt i bruk. De nye lokalene var et stort fremskritt, men etter en tid var det ikke like trivelig, hovedsakelig fordi støket rundt gården ikke var av «beste merke».

Om ikke direkte skummelt, men dog noe i den retning, som det står i beretningen. Det tok imidlertid over 20 år før logene, som på dette tidspunkt var blitt 5, samt leir Norge, kunne flytte inn i Stortingsgaten 28.

Før dette hadde man sett seg om etter nye lokaler i en lengre tid. En rekke prosjekter var blitt vurdert og forkastet. Først på slutten av 1920 årene begynte det å skje noe.

I 1916 hadde bystyret i Oslo vedtatt at Oslos nye rådhus skulle reises i Piperviken (på nedsiden av Viktoria Terrasse.) I forbindelse med den meget omfattende reguleringsplan, som ble foretatt i den forbindelse, benyttet man anledningen til å rydde opp i dette området. Store deler av området bestod av Kristiania Tivoli, i 1905 omtalt slik: *«det tidligere Klingenberg er det ælste af Kristiania Forlystelsessteder og nævnes allerede i Aar 1700»* Kristiania Tivoli bestod av en stilfull restaurantbygning, et Friluftsteater, endvidere: *Circus der bortleies delt til Variete, dels til Circusselskaber, samt en Teaterbygning.»*

Kristian Augusts gate 6.

Kommunen kjøpte/eksproprierte eiendommene i området og la en del ut for salg. En av disse var Stortingsgaten 28, den såkalte «bestefarstomten.» Tomten var en del av de 8 av Kronens gårder som Christian IV i 1624 lot stille til rådighet for byen, som felles gressganger for borgernes husdyr. Dette med «felles» varte ikke lenge. Byens embedsmenn og meget velhavende borgere, la raskt beslag på områdene. Byens borgermester, Lars Russ, sikret seg ikke mindre enn 97 mål. Kjøpmann og stadskaptein Morten Leuch var mer beskjeden, han beslagla kun 38 mål, inkludert det som senere ble til «bestefarstomten» Tomten ble bebygget og eiendommen skiftet eier en rekke ganger, før den i 1880 ble kjøpt av apoteker Rohde. I 1883 leide han ut 1.etg. til «bestefar», restauratør Hans Andersen. Sammen med «bestemor» fru Caroline drev han restaurant i bygningen frem til 1890 – tallet.

I 1899 ble bygningen revet og frem til vårt hus ble bygget, lå tomten der, i byens beste strøk, som en lagertomt. Utnyttelsen var nokså allsidig. Fra tid til annen hadde «menasjerier, gjøglere, skytebane og andre tarvelige skur og telt, tatt tomten i besittelse» I 1895 slo sirkuskongen Karl Norbeck for første gang opp sitt telt på tomten, for å drive sirkus i sommermånedene. Det fortsatte han med helt frem til 1929. Da begynte opparbeidelsen av området, i trå med Rådhusreguleringens bestemmelser.

I 1930 ble det nedsatt en komite, som fikk i oppdrag å se etter nye lokaler for Ordenen i Oslo. Et av medlemmene fikk av byens daværende borgermester håndgitt bestefars tomten, forutsatt kommunens godkjenning. Det var imidlertid flere «liehhabere» til tomten, det var snakk om , hotell, konserthus og opera, og det oppsto en hel del problemer før tomten endelig ble sikret. Heller ikke den etterfølgende arkitektkonkurranse forløp uten problemer, men etter en om-konkurranse mellom de 3 beste forslagene fra første omgang, ble Arkitektene Blakstad og Munthe-Kaas forslag godtatt.

Ingeniør F, Selmer A/S ble valgt som entreprenør og den 1.november 1932 startet arbeidet. 15.desember 1933 flyttet den første leietageren, Den Norske Turistforening inn.

EIERFORHOLDET

Tomten ble kjøpt av KA6. Selskapet fungerte også som byggherre. Etter hvert fant man det formålstjenlig å danne et eget eierselskap, og den 11.november 1932 ble A/S Stortingsgaten 28 stiftet. Selskapets A-aksjer ble eid av KA6 (Kristian Augusts gate 6), mens B-aksjene ble eid av F.Selmer A/S og Adolf Lie. Sistnevnte, ordensbror og ansatt i F.Selmer A/S, spilte en sentral rolle i byggeprosessen. At disse kom inn som aksjonærer hadde trolig sammenheng med byggherrens svake økonomi, ja så svak at F.Selmer A/S i realiteten var eier av bygget i en periode. A-aksjene hadde, ved innfrielse av lån fra F.Selmer A/S rett til å overta dette selskapets B-aksjer, noe som fant sted i 1939.

Fortsatt var det enkelte ordensbrødre som hadde aksjer, bl.annet Adolf Lie og Olav Halland, men KA6 var den langt dominerende aksjonær.

I årene etter krigen økte gårdens inntekter betraktelig, noe som vakte lignings-myndighetenes interesse. De ønsket beskatning av aksjen. Etter en dom i By og Lagmannsrett ble saket bragt inn for Høyesterett. Før den kom opp det ble man enig med myndighetene om en minnelig ordning og saken ble avlyst i 1954. Ordningen gikk ut på at samtlige aksjer skulle overdras til «en ikke skattepliktig institusjon». Forliket ble stadfestet av Høyesterett 12.mai 1955.

A/S Stortingsgaten kjøpte samtlige 220 aksjer for kr. 100.- pr stk. og fordelte disse på logene i Oslo. Derved havnet aksjene, der de er i dag, hos den enkelte Oslo loge.

Det hevdes av og til av enkelte, at Storlogen er den institusjon som egentlig burde eie gården. Storlogen er også en ikke skattepliktig institusjon og tilfredsstillere som sådan forutsetningene i forliket med ligningsmyndighetene, og så sent som i første halvdel 1980 tallet kom det forespørsel fra Storlogen om å få overta aksjene. Forespørslen ble avslått av logene.

Jubileumsheftene sier ingen ting om hvorfor logene og ikke Storlogen fikk overta aksjene. Det blir ikke engang nevnt at dette ble diskutert. Alle de aksjeeiere brødre tilhørte Oslo logene og mange av de var sentrale i gårdselskapet, bl. annet Olav Halland (Eks. Stor Sire), som også hadde en sterk tilknytning til Storlogen. Når disse brødrene valgte logene som eiere, får vi tro at de anså disse som de best skikkede til å ta var på gården for fremtiden.

Loge Thomas Wildeys aksjer i A/S Stortingsgaten 28 står oppført i logens regnskap.

KB

14

Vårt etiske hjørne

SUK – av Bjørnstjerne Bjørnsson

Aftensolens hygge
ikke kan mit vindu nå,
morgensolen ligeså; -
her er altid skygge.

Sol på begge sider,
vil du ej i kamret ind?
Her faldt stråler på et sind,
som i mørke strider.

Morgensolens glæde,
o, du er min barndoms-tid;
mens *du* leger ren og hvid,
jeg kan næsten græde.

Aftensolens hvile,
ak, du er den vises ro; -
længer frem, så vil du jo
mod mit vindu smile?

Morgensolens sange,
o, du er den fantasi,
verden solglad løftes i, -
den, jeg ej kan fange.

Aftensolens mildhed,
du er mer end visdoms ro,
ti du er den kristnes tro:
nå mig med din stilhed!

Julepynt

Juletreet

Skikken med å pynte juletre er omtrent fem hundre år gammel. Vi vet at det første treet ble pyntet i Tyskland en gang på slutten av 1500-tallet. Derfra spredde skikken seg videre i Europa. Til Danmark kom skikken i 1808. På Holsteinborg slott pyntet de et tre med epler og kaker og papirblomster. Familien Lehman i København hadde sitt tre klart i København tre år etter. Da sa folk: "Har dere hørt at de har satt fyr på et grantre midt i stua i første etasje i Kongensgate?" Alle skulle se det merkelige treet, og de aller ivrigste satte opp stiger for å kunne titte inn av vinduene!

Juletreet kom til Norge i 1822. En familie i hovedstaden hadde venner og bekjente i Danmark og Tyskland og lærte skikken å kjenne der. Og så tok det ikke så mange år før storbønder, prester og andre "fine folk" tok etter. Noen syntes riktignok at det var "synd" å trekke et vanlig grantre inn i stua og stase det til. Det tok oppmerksomheten bort fra julens egentlige budskap, mente de. Men fra 1915 regner vi med at juletre er vanlig i norske hjem.

Juletreet skal tradisjonelt være et eviggrønt tre. Det skal symbolisere "Det evige liv". Oftest bruker vi gran eller furu som juletre. Men ettersom skikken bredte seg i landet vårt, kunne man se mange løsninger for å skaffe juletre. På steder der det var vanskelig å få fatt i gran eller furu, brukte folk einer eller kvister av løvtrær. Det fortelles at noen til og med pyntet sengestolpen eller sopelimen som juletre.

Tidligere hogde mange familier treet selv i dagene før jul. Nå blir nok de fleste trærne kjøpt på torget, på bensinstasjonen eller på supermarkedet. Uansett pyntes treet med like stor glede og omhu i dag som tidligere.

Juletrepynt

Til å begynne med var juletrepynten hjemmelaget også her i landet. Det var kaker og kurver med rosiner og nøtter, samt epler og selvsagt vokslys. Siden kom "kjøpepynten" som ga flere variasjoner. Likevel pyntes de fleste norske juletrær etter faste tradisjoner.

Stjernen står øverst i toppen. Den skal minne om stjernen som skinte over stallen i Betlehem for to tusen år siden. Tidligere var stjernene laget av sølvpapir eller sølvglitter. Nå er de av plast, og det er elektrisk lys i dem. De første elektriske juletrelysene ble laget i Amerika allerede i 1892, men det varte nesten femti år før slike ble vanlige i norske stuer

Juletreet

Skikken med å pynte juletre er omtrent fem hundre år gammel. Vi vet at det første treet ble pyntet i Tyskland en gang på slutten av 1500-tallet. Derfra spredde skikken seg videre i Europa. Til Danmark kom skikken i 1808. På Holsteinborg slott pyntet de et tre med epler og kaker og papirblomster. Familien Lehman i København hadde sitt tre klart i København tre år etter. Da sa folk: "Har dere hørt at de har satt fyr på et grantre midt i stua i første etasje i Kongensgate?" Alle skulle se det merkelige treet, og de aller ivrigste satte opp stiger for å kunne titte inn av vinduene!

Juletreet kom til Norge i 1822. En familie i hovedstaden hadde venner og bekjente i Danmark og Tyskland og lærte skikken å kjenne der. Og så tok det ikke så mange år før storbønder, prester og andre "fine folk" tok etter. Noen syntes riktignok at det var "synd" å trekke et vanlig grantre inn i stua og stase det til. Det tok oppmerksomheten bort fra julens egentlige budskap, mente de. Men fra 1915 regner vi med at juletre er vanlig i norske hjem.

Juletrepynt

Til å begynne med var juletrepynten hjemmelaget også her i landet. Det var kaker og kurver med rosiner og nøtter, samt epler og selvsagt vokslys. Siden kom "kjøpepynten" som ga flere variasjoner. Likevel pyntes de fleste norske juletrær etter faste tradisjoner.

Stjernen står øverst i toppen. Den skal minne om stjernen som skinte over stallen i Betlehem for to tusen år siden. Tidligere var stjernene laget av sølvpapir eller sølvglitter. Nå er de av plast, og det er elektrisk lys i dem. De første elektriske juletrelysene ble laget i Amerika allerede i 1892, men det varte nesten femti år før slike ble vanlige i norske stuer.

Lysene på treet er den pynten vi legger merke til etter stjerna. Dan Lindholm har skrevet legenden om "Julens lysbærende tre". Her forteller han om fikentreet, oljetreet og grana som dro til Betlehem, til Jesusbarnets krybbe. Fikentreet og oljetreet ga frukter og olje, og de gjorde narr av grantreet som ikke hadde noen gave å bære fram. "Kan jeg være til noen nytte, så gir jeg meg selv," sa grana. "Fra nå av skal du bære lys for Barnet," sa Maria, og så festet hun et vokslys på greinene til treet. Og slik ble grana julens lysbærende tre. Lysene skal minne om Jesus som er "verdens lys".

Juletrefoten skulle tradisjonelt ha form som et kors for å minne om Jesu død på korset. Den ble laget av tre. I dag har vi juletre fot laget av plast eller metall, men det hender at korsformen er beholdt.

Lenkene skal minne menneskene i verden om må vise solidaritet og samhold. Ingen lenker er sterkere enn det svakeste leddet. Slik er det også for jordens mennesker. Lenkene spenner om hele juletreet og viser også at julens evangelium er for alle.

Kulene symboliserer jordkloden vår. De senere år har enkelte hevdet at sammenlikningen er svært reell, jordkloden er like sårbar som de skjøre glasskulene vi pynter treet med.

Flaggene vi bruker er for det meste norske flagg. Juletreet ble tradisjon samtidig med at Norge ble en selvstendig nasjon. Kanskje var det kjekt å se nasjonens symbol på treet. I dag hender det at man ser juletrær med lenker med mange nasjonalflagg i. Da kan flaggene minne om å vise omtanke for alle mennesker.

Kurvene har form som hjerter. De skal minne om Jesu kjærlighet til menneskene. Kurvene skal inneholde noe godt, akkurat som krybben en gang gjorde.

Det hevdes at den første julekurven ble laget av H.C. Andersen. Kan hende var det ikke H.C. Andersen selv som oppfant kunsten, kan hende hadde han sett slike kurver på en av reisene sine. Det vet vi ikke. Men vi vet at han var flink til å lage ting med saks og papir, og han laget et julehjerter som gave til Mathilde Ørsted i 1860-årene. Det hjertet kan du se i H.C. Andersens hus i Odense den dag i dag.

Kurver kan flettes på mange måter og av mange materialer. Vi viser den enkleste måten å flette papir på.

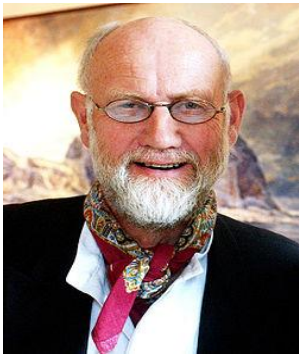

God jul alle sammen

Redaktøren Thomas Teichmann

Kunsterhjørnet

Om Karl Erik Harr, hans Liv og hans virke

Karl Erik Harr (født 8. mai 1940 i Kvæfjord ved Harstad i Troms) er en norsk maler, tegner, grafiker, illustratør og kunstsribent.

Harr vokste opp i Harstad.

Han er utdannet ved Statens kunstakademi under Aage Storstein og Per Palle Storm fra 1962 til 1964. Han har illustrert flere bøker, blant annet av Knut Hamsun, Petter Dass og Erik Bye, men også bøker med egen tekst. Han har også utført flere dekorasjonsoppdrag. Han debuterte på Høstutstillingen i 1967, og har siden hatt en mengde separat- og kollektivutstillinger. Han er også innkjøpt av Nasjonalgalleriet. Harr drev en periode et stort egen eid

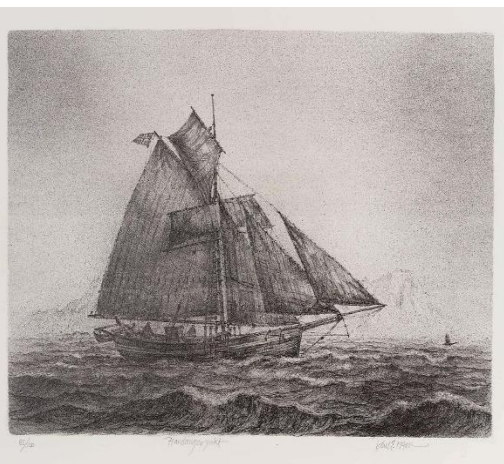
galleri i sentrum av Harstad.

Helt siden 1960-tallet har Karl Erik Harr vært en av de fremste nyromantiske kunstnere i Norge. Han arbeider i en romantisk realisme med figurative, effektfulle bilder blant annet av nordnorsk natur og folkeliv. Retningen oppstod i løpet av 1960-årene. Gjennom 1960-, -70- og -80-årene arrangerte Harr, sammen med blant andre Bjørn Fjell, Arne Paus og Odd Nerdrum, en serie utstillinger under tittelen «Romantikk og realisme».

Harr er bosatt i Oslo, men har fra 1978 også hatt tilhold på Kjerringøy ved Bodø hvor han i 2019 åpnet eget museum.

Han er tildelt Petter Dass-medaljen (1985) og Nordprofil-prisen (2001). Han er også æresborger av Harstad by og æresmedlem av Hamsun-selskapet.

I 2007 ble han utnevnt til ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden.

En beundrer og entusiast redaktør Thomas Teichmann

Julemat verden rundt

- I Østerrike og Tsjekkia spiser de karpe til middag på julaften.
- I Tsjekkia er det for øvrig viktig at antall gjester rundt bordet blir et partall. Ellers vil den uten noen partner dø innen neste jul. Skummelt!
- I Egypt spiser de *fata*, en rett som består av brød, ris, hvitløk og kokt kjøtt.

- I Frankrike spiser de en kake som kalles *buche de Noel*, fordi den ser ut som en vedkubbe. Julemiddagen spises ellers frem til midnattsmessen på julaften. Hva som står på menyen, avhenger av hvor i Frankrike man befinner seg. I Alsace spiser de gås, i Burgundy kalkun med kastanjer, og i Paris østers og gåseleverpostei.
- I Portugal spiser de klippfisk med kokte poteter rundt midnatt julaften.
- I Hellas er det tradisjonelt stekt gris som gjelder. I tillegg er julebrødene christopsomo viktige. Dette er loff i forskjellige varianter som "graveres" enten med et kors, eller et mønster som sier noe om familiens yrke. Dette var mer vanlig før i tiden, når hele familien var slaktere, bakere, korn bønder, fiskere
- I Italia faster de i et døgn før den store julemiddagen på julaften.
- I Slovakia spiser de to retter - sauerkrautsuppe og fisk med potetsalat.
- Svenskene spiser selvsagt julesild, men kan også gnage på syltede griselabber.
- Folk i de store skogene i Sør-Tyskland spiser gjerne villsvin eller hjort. I resten av landet er gås vanlig.
- Julen faller midt på sommeren i Australia, og dermed feirer de med en skikkelig *barbie* (grillfest) utendørs.

- En tur i saunaen før eller etter julemiddagen er nesten et must i Finland.

En typisk Marillen (Aprikosen) Knødel

Mortens Gås

Vi har lange tradisjoner med gås i Norge, selv om den er ukjent for mange i dag. Gås serveres til bedre middager og gjerne i forbindelse med Mortensmesse 11. november.

Hvorfor ikke bytte ut kalkunen til jul og nyttår med en gås?

Mortensmesse feires til minne om Martin fra Tours. På den riktige, tradisjonelle måten skal Mortensgås serveres helstekt, med epler og svsker, rødkål, rødvinnsaus og kokte poteter. I Skåne i Sør-Sverige, hvor skikken med Mortensgås er svært utbredt, serverer man også "svartsoppa" som er laget av blodet fra gåsa. Suppen er svært mektig og har i tillegg mye smak av krydder. Den serveres oftest dagen før Mortensmesse, for at man skal klare å spise seg gjennom hele måltidet. Fast dessert er eplekake.

MARTIN FRA TOURS - MORTENSGÅSAS FAR

På slutten av 300-tallet e.Kr. levde en mann som het Martin i Tours i Frankrike. Martins far var soldat og, i likhet med moren, hedning. Likevel ble Martin en kristen. 16 år gammel tvang faren ham til å bli soldat. Med da Martin var 18 år gammel ble han døpt, og to år senere sluttet han i hæren. Fortellinger fra denne tiden beretter om Martins enestående mot og oppofrelse.

Som munk omvendte han etter hvert mange - blant dem sin egen mor - til den kristne tro. Martin fikk utrettet mye, selv om han stadig måtte flykte fra forfølgere. I byen Liguge opprettet han Gallias første kloster.

I år 371 fikk Martin vite at innbyggerne i Tours planla å gjøre ham til biskop. Martin var ikke videre begeistret for planen, så da de kom for å hente ham, gjemte han seg i en stor flokk med gjess. Men gjessene var på innbyggernes side - de satte i gang med en voldsom snadring og røpet på den måten hvor Martin hadde gjemt seg.

Martin ble altså biskop, takket være gjessene. Etter sin død ble han utropt til skytshelgen for det frankiske riket. Men u-takk er verdens lønn - hvert år senere feiret innbyggerne dette med å spise gås den 11. november. Gåsespisingen er en straff for gjessenes angiveri, hevdes det. En urettferdig straff om man ser på utfallet - for Martin var en klok og mild biskop som fikk utrettet mye godt for landet sitt.

I hundrevis av år har St. Martins dag - Mortensmesse på norsk - hatt stor betydning for franskmennene. Og fortsatt er Martin en ruvende skikkelse i historien. Men klokken 11 den 11. november 1918 inntraff så utrolig tilfeldig det som for den moderne franskmann var en viktigere begivenhet: Den første verdenskrig var slutt. Flere års sammenhengende mareritt var over. St. Martins dag feires derfor ikke lenger på samme måte som tidligere, men skikken med å spise Mortensgås i november har nådd mange andre land. Og selv om de færreste kjenner bakgrunnen, setter alle umåtelig pris på feiringen. Takket være gåsa.

HELSTEKT GÅS

- 1 Hel gås
- 1 Sitron
- 1 Eple

OVNSBAKT POTET MED GÅSEFETT

- 6 Bakepoteter
- Gåsefett fra gåsen

ROSENKÅL MED RØKT SMØR OG KASTANJER

- 500g Rosenkål
- 100g Ferdig kokte kastanjer
- 50g Smør

SITRON- EPLE- OG TIMIANSTUFFING

- 1 Eple
- Rasp
- 1 Revet skall av en sitron
- 3 Stilker fersk timian
- 200g Brødsmuler
- 1 Egg
- Salt og pepper

RØDVINSSAUS

- 2.5dl Rødvin
- 2 Stilker timian
- 3 Fedd hvitløk
- 3 Laurbærblad
- 1 Stjerneanis
- 1 Liten bunt estragon
- 50g Glukose
- 30g Sukker

RØDKÅL

- 1 Rødkål
- 250 ml Sherry eddik
- 250g Mørk sirup
- Litt vann

SVISKER

- 300g Svisker
- 2dl Brandy (nok til å dekke sviskene)

Legg eple og sitron i gåsen. Gni godt inn med salt. Legg gåsen på en rist med langpanne under for å samle fett til potetene. Sett ovnen på 230 grader.

Stek gåsen i 30 min på 230 grader, så reduserer du ovnstemperaturen til 190 grader og steker i ytterligere 2 timer eller til gåsen når 55 grader i brystfileten.

Øs over fett hvert 20. minutt. Når gåsen har stått i ovnen på 230 grader i 30 minutter, er det nok fett i langpannen under til å legge potetene i fett. La dem steke i ovnen i to timer under gåsen. Rør av og til. Hvis gåsen er ferdig før potetene er ferdig sprø, gyldne og karamellisert, ta gåsen ut og la den hvile mens potetene steker ferdig.

Dersom du har gåsefett fra før og vil tilberede potetene for seg: Varm gåsefett i en langpanne i ovnen på 230 grader. Det er viktig at fett er varmt før potetene legges i fett. La dem steke i 2 timer, rør av og til. Sil av fett og server potetene varme med salt på.

Kutt hver rosenkål i 4 biter. Vend den ferdig kokte kålen inn med salt, kastanjer og smør. Bland alle ingrediensene i en bolle og ha stuffingen i gåsen før den settes i ovnen.

Kok opp rødvinen sammen med alt unntatt oksekraften, og la det koke til væsken er redusert til det halve.

Tilsett oksekraften. Kok i 10 minutter og sil av krydderne. Behold kraften. Reduser kraften til det halve og smak til med salt. Kutt rødkålen i tynne strimler.

Ha rødkålen i en kjele med eddik, sirup og litt vann. Kok på lav temperatur i 2 timer til både eddik, sirup og vann har blitt til sirup rundt kålen. Smak til med salt. Dekk sviskene med brandy og la dem ligge og trekke over natten.

Lykke til og velbekomme Gode jule ønsker Redaktøren Thomas

Koriandersild

Skal du lage sildebord eller rett og slett servere den herlige fisken på ny måte. Da skal du bruke denne oppskriften som vil imponere alle som får smake.

Ingredienser

- 5 stk sildefileter, krydret
- 4 dl vann
- 3.5 dl sukker
- 2 dl 7% eddik
- 1 stk rødløk
- 50 g ingefær, frisk
- 1 ss korianderfrø
- 1 stk koriander, frisk
- 2 ss kapers
- 2 ss eplesidereddik
- 1 ts sukker, brunt
- 1 dl olivenolje

Fremgangsmåte

Smak på sildefiletene og legg dem i vann eller melk i et par timer dersom de er for salte.

Kok opp vann og sukker, og rør til sukkeret er oppløst. Avkjøl og tilsett eddik. Legg sildefiletene i eddiklaken og la de ligge over natten i kjøleskap.

Tørk sildefiletene og skjær dem i biter. Skjær løk i tynne skiver og ingefær i tynne strimler. Knus korianderfrø og bland dem sammen med løk, ingefær, hakket koriander og kapers.

Legg sild og løkblandingen lagvis i et glass eller en krukke. Bland eplesidereddik, sukker og olje, hell blandingen over silden og legg på lokk.

Silden bør trekke et døgn i kjøleskap før den serveres.

Rakørret på en ny måte

Ingredienser

- 600 g rakfiskfilet
- 0.5 l seterrømme
- 5 plater gelatin
- 1 stor purre med lange grønne blad
- friske urter, for eksempel timian og oregano
- 1 persillerot
- rødvin

Fremgangsmåte

Rens purren og forvell blada i kokande vatn. Avkjøl han raskt i isvatn. Kle ei lita brødform (ca. 1 liter) med bakepapir og kle botn og kantar med lange purreblad.

Hakk urtene og bland med rømmen. Tilset gelatin. Strimle rakfiskens på langs og legg han lagvis i forma med urterømmen. Begynn og slutt med rømme. Brett purreblada over og set forma i kjøleskap til neste dag. Reins og skrell persillerot og skjær i stavar.

Kok stavane i raudvin til dei er møre. Ta rakfiskens ut av forma neste dag og skjær han i ca. 1-2 cm tjukke skiver med skarp kniv, gjerne ein kniv med sagblad. Anrett han på tallerken rett før servering og pynt han med persillerotstavane.

Oppskriften er over tatt fra «MAT» og er derfor på dialekt.

Jeg vil anbefale øl og dram til denne retten

Velbekomme redaktøren Thomas Teichmann

Vårt Humorphjørne

Bussen var full av skoleelever og på vei til Kristiansand sentrum ved dyreparken, og i et forsøk på å være morsom Kremtet sjåføren i

høytaleren og sa:

Her må alle apekatter går av bussen: det ble helt stille, men lille Lena svarte med lit redselsfull stemme Jo men, hvem kjører oss da hjem igjen.

Svenske vits

2 Svenske og to Nordmenn som skulle konkurrere om hvem som fikk mest fisk. Nordmennene dro en fisk etter den andre, men svenskene fikk ingen ting. Da bestemte den ene svensken å spionere på Nordmennene. Han kom tilbake etter lit etter på og sa:

«Dom har borat høl i isen.»

En svenske skulle lære å han gjorde sitt første hopp, kom han plutselig på at han hadde glemt fallskjermen. Men da han var halvveis nede, ble han til tross for dette glad og lettet, og utbrøt:

Godt at dette var bare en øvelse.

Bilvitser

Det var tykk tåke og sjåføren fulgte tett da han var et ukjent sted. Og knapt kunne se veien. Plutselig bråbremset den første bilen og en annen bil krasja i n i vedkommende, Sjåfører fra den bakerste bilen stormet frem og skrek til første sjåføren:

Er du tullete Bråstoppe i slik tåke.

Unnskyld da sa den andre – men – hva gjør du i min garasje?

Mer bil

Hvordan blir man kvitt en lada?

«Spray den ned med rust fjerner.»

En mann satt i bilen sin på vei til Oslo. Han skrudde på radioen og hørte trafikkmeldingen: - Alle de som kjører opp mot Trøndelag må være forsiktige. Det er en mann som kjører i feil fil.

«En bil !! utbrøt mannen – det er jo flere tusen!!»

En tryllekunstner jobber ombord på et cruiseskip i Karibien. Publikum var forskjellig fra uke til uke, så han tillot seg selv å utføre de samme triksene om og om igjen. Det var bare et problem; kapteinens papegøye så showet hans hver uke og begynte å forstå hva magikere gjorde i hvert triks. Så snart han

En tryllekunstner jobber ombord på et cruiseskip i Karibien. Publikum var forskjellig fra uke til uke, så han tillot seg selv å utføre de samme triksene om og om igjen. Det var bare et problem; kapteinens papegøye så showet hans hver uke og begynte å forstå hva magikere gjorde i hvert triks. Så snart han forstod dette, begynte den å rope midt i et av showene.

– Se, det er ikke samme hatten!

– Se, han gjemmer blomstene under bordet!

– Hei, hvorfor er alle kortene spar ess?

Magikeren var rasende, men kunne ikke gjøre noe med det, for det var tross alt kapteinens papegøye.

En dag kom cruiseskipet utfor en ulykke og sank. Magikeren holdt seg fast i en planke drivende på havet, med papegøyen ved sin side. De stirret på hverandre med hatende blikk, men sa ikke et ord. Dette pågikk i flere dager. Etter en uke, så sa til slutt papegøyen:

– Greit, jeg gir meg. Hva gjorde du med båten?

En kelner fikk oppsigelse på restauranten hvor han arbeidet. Etter å ha meldt seg på NAV, så fikk han jobb i et begravelsesbyrå. I begravelsesbyrået gjorde den tidligere kelneren en god jobb, men de andre som arbeida i byrået syntes at han gjorde noe rart som de undret seg over.

Hver gang han satte kista inn i likbilen, løftet han på kistelokket og stakk hode nedi. Det var så merkelig at de andre bestemte seg før å undersøke dette.

En dag da ei kiste var klar før bortkjøring bestemte en av de øvrige ansatte seg for å gjemme seg bak ei dør før å finne ut av dette. Kelneren løfta så på kistelokket, stakk hodet nedi og sa:

– Skal det være noe mer før vi stenger?

Runde fødselsdager

2020:

80 år:	Knut Borgen Erling Berg	31.07.1940 10.09.1940
70 år:	Svein Terje Hermansen John Tore Svendsen	13.04.1950 22.06.1950
60 år:	Arvid Heier Larsen Steinar Nævestad Thomas Haug	13.03.1960 17.03.1960 30.09.1960
50 år:	Paal Christian Flatabø	03.01.1970

Møteprogram 2021 for Loge nr. 22 Thomas Wildey

Se nærmere når
dette er satt opp på
våre nettsider og
informert

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 – 1861
“What Can I Do For You”